

kendte Rytter som en i hele hans Embedsgerning korrekt Embedsmand. Hvad gør Rytter nu det til? Han gør det til en Sigtelse for Partiskhed for hans Vedkommende; Embedsmændene skal være upartiske, og naar det nævnes i en selv blot fjernere Forbindelse med hans Navn, menes der selvfølgelig ham, det er jo klart; Jordens Midtpunkt det er Amtmand Rytter, alt andet drejer sig om ham. Saadan omtrent er Opfattelsen.

Det er under saadanne Forhold, Ministeren har maattet administrere, og man kan godt forstaa, at det har været ret vanskeligt. At skulle deltage i lange Samtaler — for Kommissionen er refereret paa 42 Spalter nogle Samtaler, som den forhenværende Amtmand har ført med Ministeren, men saa længe som Referatet overfor os har de maaske ikke været — kan ikke altid være morsomt. Naar Amtmanden for Færøerne kommer hos Ministeren og afkræver ham en ganske bestemt Optræden, kan Ministeren selvfølgelig ikke lade ham alene bestemme sin Optræden. Det plejer man jo dog i Almindelighed at kunne forstaa. Man plejer at kunne begribe, at en Minister, der skal tale med de forskellige, noget maa rette sin Optræden ikke efter den enkelte, men efter, at det hele kan gaa. Saadan opfatter man i Almindelighed Forholdet. Men her stiller man Forslag til en Dagsorden, der er som at skyde Graaspurve med Kanoner. Man retter den imod en forskellig Opfattelse af et Telegram. Man gør det paa Grundlag af noget, man har ræsonneret sig til: hvorledes Ministeren kunde have talt, hvordan han ikke skulde have talt, eller hvordan han skulde have talt, der mangler et Komma her og et Punktum der o. s. v. Det er Bagateller alt sammen, andet er det ikke, og det retter man en Dagsorden paa af det Omfang! Men en Trøst er det naturligvis, at den jo ikke har saa megen Betydning.

Et Punkt, der ogsaa har spillet en betydelig Rolle i Diskussionen i Dag, er den saakaldte Adressesag. Forhistorien skal jeg ikke komme ind paa, men kun give en Prøve paa, hvorledes Rytter kom til et Resultat, da han skulde bevise, at det ærede Medlem for 7de Kreds (Patursson) var Ophavsmanden. Hans første Telegram til Ministeren gik ud paa, at der var sendt en saadan Adresse ud, og at Patursson var den delvis skjulte Ophavsmand, det vidste han. Nu skal han til at bevise det. Saa siger han: Der har staaet en Artikel i et lille Blad, „Føroyatidindi“, oppe paa Fær-

øerne, og den har Patursson naturligvis læst. De beslutter — saadan slutter man — at udsende en Folkeadresse, saa kan Lagtinget lade være at sende den til den engelske Regering, forlange Lagtinget sammenkaldt, saa er det, Selvstyrepartiet — Patursson eller andre — sætter sig i Bevægelse. Saadan en hel Række konstruerede Handlinger stiller denne Mand op, og da han er færdig med det, siger han: Saa, nu kom vi saa langt! Ja, saa langt kan man komme med den Slags Ting, men det beviser jo ingenting. Som Improvisation betragtet var det meget godt gjort, men det godtgjorde ingen Verdens Ting.

Derfor synes jeg, at baade Forespørgslen og Dagsordenen, og for øvrigt Kommissionen og alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, ingen Betydning har. Redegørelsen har maaske nogen historisk Interesse, men naturligvis skal det ikke være saadanne historiske Redegørelser som dem, det ærede Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) laver, det skal være en upartisk Redegørelse, saa kan den maaske en Gang faa Betydning for Efterkommerne, men for mig og for os i dette Øjeblik har den kun rent arkæologisk Interesse. Naar en fremmed kom her til Landet og hørte om denne Færøekommission og hvad dermed staaer i Forbindelse, maatte han tro, at det var en Kommission, der var nedsat for at gavne og ophjælpe Øerne økonomisk og kulturelt, kort sagt, for at gøre godt, men det var det ikke, det var for at gøre Fortræd, den var nedsat. Det var, som jeg har nævnt, for muligvis at fortrænge, i alle Tilfælde fortrædige Ministeren, „krepere Kammerherren“ lidt — det kan mere Børn og somme Tider ogsaa voksne, men det Resultat, der kom ud deraf, er ikke mere end alt det andet, der er kommet ud af Færø-Postyret hidtil. Det drejer sig om vidtløftige Undersøgelser, skarpsindige Efterforskninger efter, hvad nu Per eller Povl har sagt, hvad han kunde have sagt, hvad han burde have sagt, men det hele har ingen Verdens Betydning hverken for Samtiden eller Fremtiden. Vi har levet i en farlig Tid, og bagefter er Folk saa Pokkers kloge, altid kan de forklare, hvorledes det hele skulde have set ud, nu kan selv det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) være klog og lave historisk Redegørelse over et Forhold, men det har ingen Verdens Betydning. Maaske er det en Fornøjelse for ham selv, det er godt muligt, os andre morer det nu ikke. Bagefter kan der